

"สหัดบาติสติด ชาติสติดเก.

30.05.2018

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org



இல: 74, கணேசபூரம் , கிளிநொச்சியைப் பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரந்

கந்தையா **ூரத்தினசிங்கம்**

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த 31ம் நாள் "அழியாப்புகழின் இரத்தினமே" 30.05.2018









விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான் விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் விநாயகனே விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால் கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து .

> முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள் மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள் பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள் பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள் அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள் தன்னை மறந்தாள் தன் நாமம் கேட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்றாளே

திருவாசகம்

நானேயோ தவம் செய்தேன்? சிவாய நம எனப் பெற்றேன் தேனாயின் அமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான் தானே வந்தெனக்கருள் செய்தான் ஊனாயின் உயிர் வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே. வெறுத்திடவே!



திந்விசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே அம்பலம் ஆடரங் காக வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத் தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பேல்

தருப்பல்லான்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள் நாரா யணனொடு நான்முகனங்கி யிரவியும் இந்திரனும் தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் சிறந்து பாரோர் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

மண்ணுல கத்தினில் பிறவி மாசற எண்ணிய பொருள்லாம் எழுதில் முற்றறக் கண்ணுத வுடையதோர் களிற்று மாமுகப் பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.



தீருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமோ டவல்பொரி கப்பிய கரிமுகனடிபேணிக் கற்றிடுமடியவர் புத்தியிலுறைபவ கற்பகமெனவினை - கடிகேகி மத்தமும் மதியமும் வைத்திடுமரன்மகன் மற்பொருள் திரள்புய - மதயானை மத்தள வயறனை உத்தமி புகல்வனை மட்டவிழமரைகொடு – பணிவேனே முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய - முதல்வோனே முப்புரமெரிசெய்து அச்சிவன் னுறைரதம் அச்சது பொடிசெய்த – அதிதீரா அத்துய ரதுகொடு சுப்பிரமணிபடும் அப்புனமதனிடை - இபமாகி அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன் கோன்முறையரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம். திருச்சிற்றம்பலம்





விவசாயத்தோடு ஒன்றிணைந்த விளைபூமியாம் கிளிநொச்சி மண்ணில் கணேசபுரம் என்னும் கிராமத்தில் 30.07.1940ம் ஆண்டு கந்தையா தவமணி தம்பதிகளுக்கு இரண்டாவது மகனாக பிறந்தார் ராசா என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் இரத்தினசிங்கம் அவர்கள்.

இவருடன் கூடப்பிறந்த சகோதரர்கள் பூபதி, விஸ்வநாதன், சுப்பிரமணியம் ஆகியோரோடு காலம் சென்றவர்களான செல்வராசா, ராசு, இளையதம்பி ஆகியோரும் ஆவர். தகப்பனாரின் இயலாமை காரணத்தால் தகப்பனின் ஸ்தானத்திலே இவரே வீட்டுப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இளமையில் வறுமை கண்டு ஏழ்மையின் நிலைமை கொண்டு பச்சிளம் பாலகன் படிப்பை நிறுத்தினார். 12 வயது தன்னில் தன்குடும்பம் வாழ்வதற்கு படிப்பை முடித்துவிட்டு வல்லாரை பிடுங்கி விற்று வந்த பணத்தில் குடும்பத்தில் ஒருவேளை உணவு கொடுக்க தொடங்கியவர். இவ்வேளையிலே பரந்தன் இரசாயனக் கூட்டுத்தாபனத்தில் வேலையும் கிடைக்கப்பெற்றது.

சிறுவயதில் இருந்தே தன்னலம் பாராது பிறர் நலம் கருதியே பழக்கப்பட்டு விட்டார். தனது தாய் தந்தை சகோதரர்கள் உண்ட பின் மிஞ்சும் உணவினை தான் உண்ணும் பழக்கமும் அவரிடமிருந்தது. வேலை தவிர்ந்த நேரங்களில் பத்திரிகை, நாவல்கள் வாசிப்பு அவருக்கு மனதுக்கு சுகமாக அமைந்தது . இதன்மூலம் சிறுதுணுக்குகள், கவிதைகள் என எழுத முற்பட்டு அது தொடர்ச்சியாக வளர்ச்சியடைந்தது.

தனது சகோதரர்களை அந்தந்த வயதுகளில் வரன்கள் தேடிக் கைப்பிடித்தும் கொடுத்தார். அவரது அக்கா ராசுவுக்கு செல்லத்துரை அருளானந்தம் என்பவரை மணம் முடித்து வைத்தவேளை அவரின் வயதின்படி அருளானந்தத்தின் தங்கையான செல்லத்துரை தவமணியை மணம் முடிக்க சம்மதித்தார்.

ஒன்றன் பின் ஒன்றாக தனது சகோதறர்களையும் மணம் முடித்துக் கொடுத்தார். செல்வராசா –கனகம்மா, பூபதி – ஞானசேகரம் ராசு அருளானந்தம், விஸ்வநாதன் ஞானேஸ்வரி, சுப்பிரமணியம் விமலாதேவி, இளையதம்பி நாகேஸ்வரி ஆகியோரை இணைத்து வைத்தார். எல்லோரும் மணம் முடித்து பிரிந்து செல்கையில் தனக்கென 266 ஜெயந்திநகரில் ஒரு காணி வாங்கி அங்கே வசித்து வந்தார். இல்லற வாழ்வில் இனிதே வாழ்ந்த காலத்தில் எட்டு பிள்ளைகளை பெற்றெடுத்தனர். விஜயானந்தன், விக்கினேஸ்வரன், சிவகுமார், சிவமலர், சிவனேஸ்வரி, சிவஞானசுந்தரம், சிவராணி, சிவச்சந்திரன் ஆவார்கள். இருப்பினும் விக்கினேஸ்வரன், சிவச்சந்திரன் இறைவன் அடி சேர்ந்து விட்டனர்.



பிள்ளைகள் அணைவரையும் சகோதூர்கள் போலவே கல்வியில் அக்கறை காட்டி வளர்த்தார். தனது பிள்ளைகள் மாத்திரமல்ல சகோதூர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களின் தேவைகளை பார்த்து பார்த்து உதவி புரிந்தார். சகோதூர்கள் பிள்ளைகள் என்று நின்று விடாது அயலவர்கள் ஊரார் கிராமத்தவர் என எல்லோருக்கும் உதவி செய்யும் மனமே அவரிடம் காணப்பட்டது.

1959 ம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் முதன் முதலாக இவரது கவிதையை எழுதி வெளியிட்டு பத்திரிகையில் பிரசுரம் செய்துள்ளார். சுதந்திரன், வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல் போன்றவற்றிலும் கலைச்செல்வி, அமுதம், ஆனந்தசாகரம், மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகையிலும் இவர் தனது ஆக்கங்களை எழுதி அனுப்பி பிரசுரம் செய்துள்ளார். இலங்கை வானொலியிலும் நேரடியாக கவிதை வாசித்து ஒலிப்பதிவு செய்து பின் ஒலிபரப்பவும் செய்துள்ளார். இலக்கிய நாவல்கள் படிப்பதும் பத்திரிகைக்கு துணுக்குகள் எழுதி அனுப்புவதும் பத்திரிகை வாசிப்பதும் அன்றாட வேலைகளில் ஒன்றாக அமைந்து விட்டது.

பரந்தன் இரசாயனக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு போய் வந்து அத்தோடு நிக்காது வயலிலும் வேலை செய்து அதன் வருமானத்தையும் கூட்ட வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப் பட்டார். மழை, வெயில், குளிர் பாராது இரவு பகல் ஓயாது உழைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. நித்திரை கொள்ளாது மூன்று வேளைகளில் ஒரு வேளை உணவுடன் எத்தனை நாள் தான் தன்னை கஸ்ரப் படுத்தியிருப்பார். தன் கஸ்ரம் பாராது பிறர் கஸ்ரத்தையே பார்த்து பார்த்து உதவி செய்யும் உத்தமன் இவர்.

பிள்ளைகளும் வளர அவர்களது வாழ்க்கை துணைகளையும் அவர்களுக்கு ஏற்றபடி தேடி வர அவர்களையும் மதித்து விக்கினேஸ்வரன் – நல்லினி, விஜயானந்தன் – சரஸ்வதி, சிவகுமார் – சுசிலாதேவி, சிவமலர்



- தேவசிங்கம், சிவனேஸ்வரி - சிறிதரன், சிவஞானசுந்தரம் - சாந்தினி, சிவராணி - வில்வராசா என இணைத்துக் கொண்டார். அதன் பிரதிபலனாக பாமினி, பரந்தாமன், தீபன், சுபா, விஜய், தீசன், திஜானி, கலாஜிதன், சியானி, சஜிந்தன், திவியன், விச்சு, தியா,றொசானி, பிரகாசினி, துசிந்தன், பிரவீன், சானுஜன், கீர்த்தன் என்னும் 19 பேரப்பிள்ளைகளுடன் O9 பூட்டப்பிள்ளைகளும் கண்டு இன்புற்றுள்ளார்.

தாய் தந்தை சகோதரங்கள் மனைவி மக்கள் என நேசித்து அவர்களுக்கு தேவையானவற்றுக்கு தோள் கொடுத்து பின் நாட்டின் தேசப்பற்றாளராகவும் செயற்பட்டார். யுத்த சூழ்நிலைகளிலும் இனக் கலவரங்களிலும் பல இடப்பெயர்வுகளை சந்தித்து ஒவ்வொரு இடப்பெயர்வுகளிலும் தன்னால் இயன்ற உதவியினை செய்தார். எத்தனை சோதனை வந்தாலும் அத்தனைக்கும் தலை நிமிர்ந்து தோள் கொடுத்தார். இரசாயன கூட்டுத்தாபன வேலை நாட்டு நிலைமை காரணத்தால் நிறுத்தப்பட்டது. தனது பொருளாதார இறுக்கத்தை நிவர்த்தி செய்ய மகன்மாரை அந்நிய தேசத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். தேசத்தின் பற்றுக் காரணத்தால் ஒரு மைந்தனை வீரனாகவும் அனுப்பி வைத்தார். பிள்ளைகளை அந்திய தேசத்துக்கு அனுப்பினாலும் தான் இம் மண்ணிலே மடிய வேண்டும் என்ற குறிக்கோளோடு வாழ்ந்த அரசனுமாவார்.

" வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என்பதற்கிணங்க இவர் 30.04.2018 ம் திகதி இறைபதம் சேர்ந்தார்.

எளிமையாக இருப்பது தான் உண்மையாக வாழக் கற்றுக்கொடுக்கும்.



கலாழுஹ்ண அரச விருது விழா -2012 நூலிலிருந்து.....



கலாபூஷணம்

ூரச விருது விழா –2012



முழுப்பெயர் : திரு.கந்தையா இரத்தினசிங்கம்

விலாசம்

: இல 226, ஜெயந்திநகர், கிளிநொச்சி.

மாவட்டம்

: கிளிநொச்சி

துறை

: இலக்கியம் :

கிளிநொச்சி மாவட்டம் கரைச்சிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த இவர் ஓர் சிறந்த எழுத்தாளர் ஆவார். மாணவப் பருவத்திலிருந்து இலக்கிய புலமையும் ஆர்வமும் கொண்டு விளங்கினார். 1959 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் முதன்முதலாக இவரது கவிதையை எழுதி வெளியிட்டும் பத்திரிகைப் பிரவேசம் செய்தார்.

இலக்கியத்துறை ஆக்கங்கள்

கவிதை, மட்டுமல்லாது சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் ஆகியவற்றையும் எழுவதிலும் வல்லமை கொண்டவர். இதுவரை சுமார் 100 இற்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள், சிறுகதைகளையும் 200 இற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இலங்கையின் முன்னணி பத்திரிகைகளான சுதந்திரன், வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல் போன்றவற்றிலும் கலைச்செல்வி, அமுதம், ஆனந்தசாகரம், மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன.

பெற்றுள்ள விருதுகள்

கடந்த 40 வருடங்களாக இத்துறையில் சிறப்பானதொரு பணியை செய்து வருகிறார். இவரின் இக்கலைப் பணியைப் பாராட்டி பல மன்றங்களும் நிறுவனங்களும் விருது வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளன.



நேர்மையான நெறியாளர் அமரர் க.இரத்தினசிங்கம் அவர்களின் நினைவுடன்....

மறைந்தும் மறையாது எமது மனங்களிலெல்லாம் நிறைந்திருக்கும் அமரர் திரு.க. இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் 35 வருடங்களுக்கு மேலாக எம்முடன் தொடர்புடையவர். 1966 ஆம் ஆண்டு நான் பரந்தன் இரசாயனக் கூட்டுத்தாபனத்தில் மின் இணைப்பாளராக கடமையாற்றிய காலப்பகுதியில் இவரும் கடமையாற்றியவர். அங்கு கடமையாற்றிய பொறியியலாளர் தொடக்கம் அணைத்து உத்தியோகத்தர்களுடனும் பண்பாகவும், அன்பாகவும் பழகுபவர். தனது சின்னக்கஸ்ரங்களை எல்லாம் எங்களுடன் மனம் விட்டுப் பேசுவார். கடமையில் நேர்மையும், கண்ணியமும், விசுவாசமும் நிறைந்த உத்தமனாக வாழ்ந்தவர்.

" தோன்றிற் புக்ஷொடு தோன்றுக ஆஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று" என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்க வாழ்ந்த காலத்தில் சமூக சமய பொதுப் பணிகளில் தம்மை முழுமையாக இணைத்து வாழ்ந்ததன் பயனாக அனைவரது பாராட்டுக்களையும் வரவேற்பினையும் பெற்றுக்கொண்டவர்.

தினக்குரல் பத்திரிகையின் நிருபராக கடமையாற்றிய இவர் முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார் என்ற வாக்கிற்கிணங்க சமுதாயத்திற்கு தேவையான பல கருத்துக்களை உள்ளடக்கி பழைரல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். அதன் பயனாக அரசாங்கத்தினால் பல பட்டங்களும், விருதுகளும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

இவரது மரணம் கிளிநொச்சி மாவட்ட மக்களுக்கு பெரும் வீழ்ச்சியாகும். அன்னாரின் மறைவால் துயருறும் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

செ.செல்வரத்தினம் குடும்பம்



எனி ஏதுவழி

கண்ணியத்தின் காவலரே புண்ணியத்தின் நாயகரே வஞ்சகம் இல்லாத நெஞ்சத்தாரே பற்பலரை வாழ வைத்த நெஞ்சுடையோரே உத்தமகுணம் படைத்த உத்தமரே ஏடுகள் பலதும் பாராட்டிய எழுத்தாளரே சத்தியம் நீதி தர்மத்தினை கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த சத்தியரே

உயிரான தமிழுக்கும் ஊர் உறவு பலருக்கும் உதவி புரிந்த - உண்மையரே வாழ்க்கை என்பது வரலாறு வாழ்ந்து காட்டுங்கள் அது சுவையாறு என்று வாழ்க்கையினை வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்வியரே

தேர் இழுத்த ஆலயங்களையும் எம் தேசத்து மைந்தர்களையும் போற்றி மதித்த பெருமகனாரே மாவீரர் நாள் அன்று அந்த மகாத்மாக்களின் கல்லறை சென்று மலர்தூவி வழிபட்ட மகோன்னதரே திசை நான்கும் புகழ் பரப்பி திவ்வியமாய் கவி எழுப்பி



ஏர் உழுத பூமி தன்னில் விதை விதைத்து அறுவடை செய்த விவசாயி ஆனவரே எத்தனையை எழுதிடுவோம் எத்தனையை விட்டிடுவோம் என்னைத் தூக்கிச் சுமந்த தோள்கள் உங்களின் தோள்கள் உங்கள் மரணத்தின் வலிகள் என்னை உலுக்குகின்றது

இறப்பதற்கு முன் இறுதியாக என்னிடம் பேசிய வார்த்தை எனி எப்போது வருவீர்கள் என்பது அந்தக் கேள்விக்கு விடை உங்களை தான் எனி எப்பொழுது காண்பது முகில்மூட்டம் சூரியனை மறைக்கிறது என்மன மூட்டம் உங்களையே நினைக்கிறது உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்காய் இந்தப் பேரனின் கண்ணீர்த்துளி என் அம்மப்பாவைக் காண்பதற்கு



ஆயிரம் சொர்தார்கள் அணைத்தட இருந்தாலும் அம்மப்பா உம்மைப்போன்று அன்பு செய்ய யாரும் இல்லை இவ் உலகல்...



கண்ணீர்த்துளியை காணிக்கையாக்கி....

வாழ்ந்திருந்த தெய்கு மனமே நீங்கள் எங்கே வலுவிழந்து போனோம் ஐயா நாங்கள் இங்கே இருந்து எழுந்த கதிரைகளும் தூங்கி எழுந்த கட்டிலும் வாங்கிப்படித்த பத்திரிகைகளும் எழுதி வைத்த ஆக்கங்களும் மூலையில் அல்லவா முடங்கிக்கிடக்கிறது.

நட்டுவைத்த மரங்களும் நீர் ஊற்றி வளர்த்த செடிகளும் உங்களின் காலடிக்காக ஏங்கித் தவிக்கின்றது ஒருகண் பார்வையோடு ஓடி ஓடி உழைத்தவரை ஆடம்பரம் ஏதுமின்றி **அழ**கு நடை நடந்தவரை இல்லத்தில் இருந்து இரவு பகல் க**தை**த்தவரை உள்ளத்தில் வைத்துப் பூசித்த உத்தமரைத் தேடுகின்றோம்.

உங்களின் பிரிவாலே மனம் வாடுகின்றோம் விண்ணிலிருந்து வாழ்ந்திருந்த மண்ணைப்பாருங்கள் விழியில் இருந்து வழிந்தோடும் கண்ணீருக்கு பதிலைத் தாருங்கள்.

வலுவிழந்து போனோம் வாழ்க்கையிலே நடைதளர்ந்து போனோம் வாழ்வினிலே அருகில் இருக்கும் அன்பு மனங்கள் ஆறுதலைச் சொல்கிறது விடிந்திடும் பொழுதும் இருட்டாகவே இருக்கிறது.



கடந்து வந்த பாதையில் நடந்துவந்த வீதியில் சேர்ந்திருந்த வாழ்க்கையில் சேதாரம் ஏனோ கை **எடுத்த** கடவுளும் கண்மூடிக்கொண்டது நீதிதானோ ஏர் உழுதபூமியும் நீங்கள் எழுந்து நடந்த வீதியும் உங்களின் காலடி **பதிவுக்காக** காத்துக்கிடக்கிறது....

வான் உயர்ந்த சோலையும் நீங்கள் வாழவைத்த மரங்களும் நீங்கள் நீர் ஊற்ற வரமாட்டீர்களோ என்று துளிர்விட மறுக்கிறது. பூப்பறித்த மரங்களும் பூத்துக்குலுங்கிய செடிகளும் உங்களின் காலடிபட்ட மண்ணும் கலங்கித் தவிக்கிறது

ஊர் உறவு கூடிவந்து அழுதுதான் தவிக்கிறதே இல்லாளனின் எண்ணங்கள் ஈட்டியாய்த் துழைகிறதே கற்றறிந்த சபையிலே காலடி பதித்தீர்கள் கவிதை கட்டுரை என்று எழுதிக்குவித்தீர்கள் அஞ்சலிக்கவிதை எழுதிட எம்மை ஏன் வைத்தீர்கள்? உங்களை மறந்து நாம் வாழ்ந்தால் நாம் பிறந்ததிற்கு அர்த்தம் இல்லை

உங்களை இழந்து நாம் தவிக்கின்றோம் இருளுக்கும் ஒளி இல்லை இறைவனுக்கும் கருணைஇல்லை பலபேரை வாழவைத்த பண்பாளனே! ஊர் உலகம் மதித்திருக்கும் உத்தமனே! வெண்ணுடையை விரும்பி அணியும் வித்தகனே! உண்மையை உரைத்து பெண்மையை மதித்து வாழ்ந்த பெருமகனே ஊர்ந்து செல்லும் எறும்புக்கும் உணவு கொடுத்த வாழ்வியரே பெற்றெடுத்த மகளைக் கரம்பிடித்து தந்த கனவானே உங்களின் ஆசீர்வாதமே எங்களின் வாழ்க்கை நீங்கள் சென்ற இடம் தூரம் ஐயா உங்களைக் கண்டுகொள்ள முடியாத காணாதூரம் ஐயா

இன்னொரு ஜென்மம் இருக்குமானால் உங்களுக்கு மகனாக நான் பிறக்கவேண்டும். நான் செய்யத்தவறிய கடமைகளை செய்து முடிக்க வேண்டும் இறைவனடியில் இளைப்பாறுங்கள் இந்த இதயம் மட்டும் வலிசுமந்த வலிகளோடு கலாபூசண விருதுகண்ட கவிஞருக்கு இக்கவிதையும் என்மன ஆறுதலுக்காக கண்ணீர்த்துளியை காணிக்கையாக்கின்றோம்.

கண்களில் நீர்த்துளிகள் இக்கவிதையிலே என் மனவலிகள் என் இதயம் மட்டும் துடிக்கிறது வரிகள் எழுதிடப் பேனாவும் மறுக்கிறது

வாழ்ந்திருந்த பூமியும் சூழ்ந்திருந்த மக்களும் ராசா அண்ணர் என்று அன்புடன் அழைத்த பெருமகனே

கவிதையின் கவிமகனே கட்டுரையின் தலைமகனே



புத்தகம் வெளியிட்ட புவிமகனே கலாபூசண விருது கண்ட கவிதையாளனே.....

கவிதையினை எழுதிட நல்வரிகள் வேண்டும் இக்கவிதை எழுதிட மட்டும் கண்ணீர்த் துளிகள் வேண்டும்

பூவுலகில் பிறந்து வந்த புவிமகனே அந்தப் புனித மண்ணில் வாழ்ந்த திருமகனே படித்தது குறைவய்யா பண்பது பெரிதய்யா எழுத்தாளர் நீங்கள் ஐயா எண்ணித் தவிக்கின்றோம் நாங்கள் ஐயா

இறைவனுக்கும் ஒரு கவிஞன் தேவைப்பட்டானோ? பூவுலகத்தை விட்டு என்னுடன் வந்து தங்கிவிடு என்று அங்கே அழைத்து விட்டானோ?

ஊரும் உறவுகளும் ராசா அண்ணன் என்றல்லவா உங்களை அழைத்தது - ஐயனே இருட்டறையில் எம்மை விட்டு வான வெளிச்சம் நோக்கி உங்களின் பயணமா?



கோபுரம் இருக்கிறது கலசம் இல்லை ஆலயம் இருக்கிறது ஆண்டவனும் இல்லை வாழ்விழந்து வளமிழந்து வாழ்ந்திருந்த மண் இழந்து சொத்திழந்து அகம் இழந்து சொந்தங்கள் தான் இழந்து ஓடிவந்த உறவுகளோடு உயிர் கொண்டு ஓடிவர மறுத்தீர்கள்

வாழும் மக்களோடு மக்களாய் நாமும் வாழவேண்டும் என்றல்லவா நினைத்தீர்கள் வாழும் மக்களோடு வாழ இறைவன் எங்களை அனுமதிக்கவில்லை.

இருந்தும் கதறும் இதயங்களோடு இந்த ஜீவனும் ஒன்று என் மாமாவின் அன்புமுகம் என்னைச் சுற்றி ஓடும்

என் இதயத்தில் இருந்து வரும் கண்ணீர்த்துளிகள் மட்டும் உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்காய் பூமாலையாய் சேரும்.

மருமகன் - தேவசிங்கம் (கொலண்ட்)



தம்பியின் உள்ளத்திலிருந்து.....

உயிராய் நினைத்தேன் - உன்னை பரிசாய் தந்தாய் மரணத்தை நோயைவிட கொடிய நிம்மதியில்லா உறக்கம் அணுவணுவாய் சாகிறேன் - அண்ணா

யுகம் யுகமாய் உன்னுடன் - வாழ எண்ணிய என் கனவுகள் - தேய் நிலவாய் ஆனாலும் பூதம் காத்த புதையலாய் உன் நினைவுகளை நெஞ்சுக்குள் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருப்பேன் உள்ளத்தில் ஓராயிரம் சோகங்கள் மௌனயாத்திரை போக விழிகள் வடிக்கும் கண்ணீர்மழை - உள் அன்பை யாசித்த எனக்கு - ஏன் இந்தப் பிரிவை தந்துவிட்டுப் போனீரே....

உன் நிழற்குடையில் வாழ்ந்த எந்தனுக்கு ஒரு புன்னகையாவது சிந்திவிட்டு போகாததேன் வரலாற்று பாதையின் கால் தடங்கள் இலட்சியப் பாதையில் சவால்கள் - அண்ணா உன் வாழ்க்கை வரலாறு பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டியவை - ஆனாலும் என் உள்ளக் கல்வெட்டுக்களில் உன் வரலாறு இரத்த மை கொண்டு உயிர் நாளங்களில் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும் என்உயிர் பிரியும் வரை அண்ணா.

> தம்பி— விசுவநாதன் (விசு) 36/2 கணேசபுரம்,கிளிநொச்சி.



பெறாமக்கள் புலம்பல்

பூக்கள் உதிர்கிறது என்று இருந்தோம் நாட்கள் ஓடிவிட்டது. ஆனாலும் பெரியப்பா உங்கள் வயது ஓடிவிட்டதை நாம் அறியவில்லை ஒருபொழுதும் எங்கள் ஓராயிரம் சுமைகளை சமந்த சுமை தாங்கிய நீங்கள் உலகிற்கு நீங்கள் உத்தமர் எம் உறவுகளுக்கு உன்னதமானவர் எம் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிய கலங்கரை விளக்கு ஆயிரம் உறவுகள் இருந்தென்ன - பெரியப்பா உங்களைப் போல வருமா? மரணம் எனும் வேலியால் எமைப் பிரிந்துவிட எண்ணிய இறைவன் - கொடியவனா? என்றும் மறவோம் உமை.

> பெறாமக்கள் தர்சினி, யாழினி, சீலன், சுதன் தயாழன்







கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசுரித்தவர்கள்



- O1. கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், கணேசபுரம், கிளிநொச்சி.
- O2. கிளி/கிளிநொச்சி இந்துக் கல்லூரி, பழைய மாணவர்கள் (1991, 1992 பிரிவ)
- ஜெயந்திநகர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
- 04. மகாதேவ சுவாமிகள் சிறுவர் இல்லம் ஜெயந்திநகர்
- 05. ராசன் வேணி குடும்பம் செல்வாநகர்
- 06. பாலசுப்பிரமணியம் குடும்பம் 54/1 கணேசபுரம்
- 07. ஞானசேகரம் (மைத்துனர்) குடும்பம்
- O8. கோபாலசிங்கம் (சிவகுமாரன்)
- 09. மதன் தர்சினி (பெறாமகள்) குடும்பம்
- 10. சிந்து சுதன் (பெறாமகன்) குடும்பம்
- 11. யாழினி வதன் (பெறாமகள்) குடும்பம்
- 12. வெற்றிமயில்நாதன் குடும்பம் உருத்திரபுரம்
- 13. செல்வானந்தம் ஞானசரஸ்வதி குடும்பம் உருத்திரபுரம்
- 14. யோகராசா வாசுகி குடும்பம் கனடா
- 15. வேழன் பதிப்பக குடும்பத்தினர்
- 16. ஞானேஸ்வரன் (மருமகன்) குடும்பம்



2 ฆ่ ฮต่ (บล่ ฮกุล) ฮกุล) ฮลลด ส ฆ่ ฮต่ (บท่ ทล่ ฮโล่ 6 ฮบล์โล่(6 ทาง

ராசா மாமா என எங்கள் அனைவராலும் அழைக்கப்படும் எங்கள் அன்புத் தெய்வமே! சருதியில் எங்களைப் பிரிந்ததுகூட நீங்கள் படைத்த சரித்திர சாதனை தான் மனிகருள் மாணிக்கம் நீங்கள் மானடம் வெல்வம் என்பதை மரணத்தில் கூட காட்டி விட்டீர்களே. சாவக்கப் பயந்தவர் நீங்கள் எந்த நோவுமில்லாமல் அது உங்களை வந்தடைந்த மாயமென்ன?..... நீங்கள் பெற்ற பிள்ளைகள் அனைவரும் உங்களைத் தேழ வந்துள்ளனர். அந்தச் செய்தியைக் கூட நீங்கள் அறியவில்லையே! நீங்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் பதினான்கு வயதில் வேலைக்குச் சேர்ந்த வரலாறுகளை பலமுறை எங்களுக்குக் கூறி நாங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற வழிகாட்டிய தந்தையே..... உங்கள் முத்தான காலழகளை எங்கள் முற்றத்தில் தேடுகின்றோம்..... என்று வருவீர்கள் எங்களிடம்.

வேழன் பதிப்பக குடும்பத்தினர்.



அமரர் கந்தையா **ூரத்தினசிருக்கம்** அவர்களின் வாழ்க்கைத் தடங்கள்.....

நிலவளமும், நீர்வளமும், கடல்வளமும் ஒருங்கே அமைந்த கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் நடுவகமாக விளங்கும் கரைச்சிச் செயலர் பிரிவின் நெற்களஞ்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் கணேசபுரம் கிராமத்தில் அமரர். திரு. கந்தையா இரத்தினசிங்கமவர்கள் 1940 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் தமது வாழ்நாளில் பொறுமை, அமைதி, சோர்வின்மை ஆகிய பண்புகளுக்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்தவரென்றே கூறவேண்டும். கணேசபுரத்தையும் அயல் ஊரான ஜெயந்திநகரையும் தனது நிலைத்த வாழ்விடங்களாகக் கடைசி காலம் வரை கொண்டிருந்தார்.

இவர் தமது சிறுபருவம் தொட்டே தந்தையாரின் அறிவுறுத்தலின் படி செய்தித்தாள் படிப்பதை தொடர்ந்துள்ளார். இதன் பெறுபேறாய் சிறுகதைகள், கவிதைகளை எழுதும் ஆற்றலை பெற்றிருந்தார். இவரது சிறுகதைகள், கவிதைகள் செய்தித்தாள்களில் வந்திருக்கின்றன. வன்னியின் புறச்சூழல்களால் தடம்புரளாது கடைசி வரை கலை, இலக்கிய, செய்தித்தாள் பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

இலைமறைகாய்களாய், புறக்கணிப்புக்கும், இருட்டடிப்பிற்கும் உட்பட்டவர்களாய் காணப்பட்ட எழுத்தாளர், கலைஞர், குழுத்தொண்டர்களை இனங்கன்டு அப்படைப்பாளிகள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தாலும் சென்று, அவர்களை நேரில் சந்தித்து, அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை சேகரிப்பவராய் காணப்பட்டார். இவரின் தொடக்க கால நண்பராகவும் தனது முன்னோடியாகவும் வரித்துக்கொண்டவர் சிறந்த எழுத்தாளரும், கவிஞருமாகிய நாடறிந்த வன்னியூர்க் கவிராயர் என அழைக்கப்பெற்ற இலுப்பைக்குளம் நேரியகுளத்தைச் சேர்ந்த அமரர் திரு. சவுந்தரநாயகமவர்கள் ஆவார். கவிராயர் அவர்கள் தனது நூலை வெளியிட



பண முடக்கம் ஏற்பட்டபோது 1974ல் அது வெளிவர கொடைவழங்கி அவரை ஊக்குவித்தார் என்பதை அந்நூலின் முன்னுரையிலேயே கவிராயர் குறிப்பிட்டுள்ளதானது அமரர் திரு.க. இரத்தினசிங்கம் அண்ணர் அவர்களின் விரிந்த மனதையும், கொடையுள்ளத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாய் உள்ளது. இதை உலக மெய்யியல் தந்த வள்ளுவனார்.

> "மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் இனநலம் எல்லாப் புகமும் தரும்" (கு.457) என்பார்.

கங்க மன்னன் அதியமான் கால நெடுமான் கொடைவள்ளலாக பாரி, காரி, பேகன், ஆய் போன்ற வள்ளல்களோடு வைத்துப் போற்றப்படுபவன், மாவீரன். இவனது அரசவைப்புலவர் ஒளவையார். அவனுக்கு நீண்ட நாள் உயிர் வாம வைக்கும் நெல்லிக்கனியொன்றை நண்பர் ஒருவர் கொடுக்கின்றார்.ஆனால் தான் அதை உண்ணாமல் ஒளவையிடம் உண்ணக்கொடுக்கின்றான். என் கொடுத்தான்? தான் நீண்டநாள் வாழ்வதால் என்னபயன், தமிழ்வாழ வேண்டும், தமிழினம் வாழ வேண்டும், தமிழ்மண் வாழவேண்டும் என்று ஒளவைக்கு கொடுக்கின்றான். அவள் வாழ்ந்தால் சிந்தித்ததால் தமிழ்வாழும், இனம் வாழும், உயர்ச்சியடையும் என்பது தானே பொருள். இதையும் வள்ளுவன்

> நலத்தின் கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும் (கு.958) என்பார்.

பிறந்த ஒருவனுக்கு தன்மொழியில், தன் இனத்தில், தன் மண்ணில் பற்று அல்லது அன்பு (நூர்) இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அவன் பிறந்த தலைமுறையை(குலம் –குடி) ஐயப்படவைத்துவிடும் என்கின்றார். இந்த வள்ளுவன் குறள்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்தவர் தான் அமரர்.



திரு. இரத்தினசிங்கமவர்கள். அகவை வேறுபாடின்றி பல்துறைசார்ந்த குமுதாயத்தொண்டர்களை, கவிஞர்கள், நாடகக் கலைஞர்கள், சிறுகதை, இலக்கிய எழுத்தாளர்களை செவ்விகண்டு அவர்களை இலங்கைவாழ், ஏன் உலகுவாழ் தமிழ் குமுதாயத்திற்கு அவர்களை செய்தித்தாளூடாக வெளிப்படுத்தினார். இதன் மூலம் அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி பெருமைப்படுத்தினார் என்றே கூறவேண்டும். ஒருவர் காலத்திலேயே அவரின் சிறப்புக்களை வெளிப்படுத்துவது அவர்களை அவர்கள் சார்ந்த துறையிலே முன்செல்ல ஏதுவாயிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து செயற்பட்டார். தொடர்ந்து 8- 10 ஆண்டுவரை (2006)யில் ஊடகத்துறையில் தனது முத்திரையைப் பதித்திருந்தார். அவர் செவ்விகள் (நேர்காணல்) பற்றிக் குறிப்பிடும் போது சிலவேளைகளில் செவ்வியாளர்கள் அதிகம் சொல்லுகின்றபோதும், சில செய்தித்தாள்களின் கொள்கைகள், கட்டுப்பாடுகளை மீறும் போது சிலவற்றைத் தவிர்த்துவிடும் நிலை ஏற்படுவதாகவும் குறிப்பிடுவார்.

அத்தோடு "எமது ஆள்" என்ற நிலைப்பாட்டில் பல முன்னணிச் செய்தி ஊடகங்கள்(செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி) நடுநிலை பேணுவது மிகக் குறைவுதான். எத்தனையோ பல்துறைசார் திறமைசாலிகள் (இலைமறைகாயாய் இருப்பவர்களைத் தவிர்த்தாலும்) அரச கட்டமைப்புக்களால், தன்னார்வச் செயற்பாட்டால் வெளிப்படுத்தப் பட்டாலும் உள்ளூர் செய்தியாளர்களும் (ஊடகவியலாளர்களும்) அவர்களைக்கண்டு கொள்வதில்லை, புறக்கணிக்கின்றனர். அத்தோடு காலத்திற்குக் காலம் ஊடகங்களில் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு மாறுகின்றபோது செய்தியாளர்களும் ஓரம் கட்டப்படுகின்றனர்.

இதில் அமரர்.திரு.க. இரத்தினசிங்கமும் அடங்குவார்.

இவர் கண்ட செவ்விகளைத் தொகுத்து 2006ம் ஆண்டில் கிளிநொச்சி மாவட்ட கலைப்பண்பாட்டுப் பேரவை தனது முதல் வெளியீடாக "மண்ணின் வேர்கள்" எனத்தலைப்பிட்டு 32 நேர்காணல்களை வெளியிட்டது. இதை



அன்றைய கிளி.மாவட்ட அரச முதல்வரும், மாவட்ட கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் தலைவருமான அமரர். திரு இராசநாயகமவர்கள் தலைமை தாங்கி வெளியிட்டு வைத்தார். இந்நூலும் கூட அமரர் திரு. இரத்தினசிங்கம் அவர்களுக்குப் பெயரையும், புகமையும் இட்டுத் தந்ததெனலாம். தமிழினத்திற்கு அதுமாத்திரமல்லாது இந்நூலின் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட 32 பேரும் இறவாப்புகழாளராக நிலைத்து வாழ்வார்கள். இவர் அறிமுகப்படுத்திய இவர்களில் பலர் பின்னாளில் அரச உயர்விருதான கலாபூசண விருதைப் பெற்றவர்களாவர். இவ்விருது இலங்கையை நிலைத்த வதிவிடமாகக் கொண்ட இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 10(பத்து) விழுக்காடு மட்டுமே தமிழர்களுக்கு ஆண்டு தோறும் வழங்கப்படுகின்றது. (20-25 பேர் வரை) குறிப்பாக ஊடகத்துறை, இலக்கியம், சமயம், நாடகம், சொற்பொழிவு, பல்தரப்பட்டகலைகள் போன்றவற்றிற்கே வழங்கப்படும்.

மின்பொறியியல் துறையில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற பின் கிளி மாவட்டத் தமிழ்ச் சங்கச்செயலாளராக இருந்து 2006ம் ஆண்டு நடத்தப்பெற்ற திருக்குறள் மாநாடு, விழாவின்பின் என்னைச் செவ்வி கண்டு "தினக்குரல்" செய்தித்தாளூடாக தமிழுலகத்திற்கு முதன் முதலாகக் காட்டினார். "அன்னைத் தமிழுக்கு அரியதொண்டு செய்வதே நோக்கம்" என்ற தலைப்பிட்டு வெளிப்படுத்தினார். இத்தொண்டு இன்றுவரை தொடர்கிறது. இதனால் தமிழ்ப்பணிக்கான, இலக்கியத்திற்கான, உரையியலுக்கான, கரைச்சிசெயலர் மட்ட, மாவட்டமட்ட, மாகாண மட்ட, அரசதேசிய மட்ட விருதுகளை பெறமுடிந்ததென்றால் அதற்கான ஊக்கி, காரணர் அமரர்.திரு இரத்தினசிங்கம் அண்ணர் அவர்களே.

அமரரவர்களும் கூட கவிஞராக, எழுத்தாளராக, ஊடகவியலாளராக சிறந்த தொண்டினை ஆற்றியுள்ளார். பல விருதுகளைப் பெற்ற இவர் இலங்கையரசின் அதிஉயர்விருதான தேசிய விருதை "கலாபுசண" விருதையும் பெற்று இறவாப்புகழாளராகத் தன்னை நிலை நிறுத்தியுள்ளார்.

"தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் கொள்ளப்படும்" (கு.114)

இக்குறளானது ஒருவர் தகுதியுடையவரா? அல்லது தகுதியற்றவரா என்பதை அறிவதற்கு அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துக்கொள்ளும்போது விட்டுச்செல்லும் மிகுதிகளைக் கொண்டு மதிப்பிடப்படும் என்பர். பெருநாவலர் வள்ளுவனார் இன்னொரு குறளில்

> "வசையென்ப வையத்தார் எல்லோருக்கும் இசையென்றும் எச்சம் பெறாசு விழன்" (கு.238) எனவும் செப்புவார்.

இக்குறளில் "இசையென்னும் எச்சம்" என்கின்றார். எனவே எச்சம் என்பது அவர் விட்டுச்செல்கின்ற புகழ்(இசை). பிறந்த ஒருவன் இப்புகழைப் பெறவில்லையென்றால் அவன் இழுக்குடையவன், நிந்தைக்குரியவன் என்பது தானே பொருள். அவருடன் பழகவெளிப்பட்ட காலம் தொட்டு இன்றுவரை ஒரு தனித்துவமான, செருக்கற்ற அகந்தை இல்லாத மனிதராகவே வாழ்ந்தார். பொறுமை, அமைதி, சோர்வின்மை என்பவற்றிற்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்தவர். மாந்தர் வாழ்வில் இறப்பு தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒன்று. ஒரு கொடையாளனாக அடுத்தவரைப் புகழ்ச்சிக்கு ஏற்றுபவராய் இருந்து தானும் இறவாப் புகழாளராக மறுமைக்குள் சென்றிருக்கின்றார். அவர் உடலால் காணப்படாவிட்டாலும் புகழானராக என்றும் வாழ்வார். நாமும் அவர்வழிசெல்ல முயல்வோம்.

திடம் கொள்வோம்! அமைதி அடைவோம்! அமைதி! அமைதி!

நா.வை குமரிவேந்தன்(மகேந்திரராசா) நிறுவர் இலங்கைக் குமரித்தமிழ்ப் பணிமன்றம் இல:84 ஜெயந்திநகர், கிளிநொச்சி.

বর্জপ্রাওঁ বর্জ ১৭৮৩।ক্ত প্রিস্বাস্থ্য ১৭৫৭খ্রীগ্রন্ত বর্জ 2শ্বশক্তি ক্রীমীন্তে ক্রিক্তা...

மனதில் உறுதி வேண்டும் வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும் நினைவு நல்லது வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்த என் இராசா மாமாவே தம்பி என்றழைக்க இனி யாருண்டோ...

என் நெஞ்சில் நீங்கா இடம் கொண்ட உங்கள் உறவு மறைந்தாலும் - நின் நினைவுகள் என்றும் என்னை விட்டு மறவா பிள்ளைகள் நண்பர்கள் உறவினர்கள் என்று நட்புறவு கொண்டீர் தாய் போல தமிழையும் நேசித்தீர் தமிழ் அறிவை பெறுவதிலும் ஆக்கங்கள் பல படைப்பதிலும் ஆர்வம் கொண்டு அதில் வெற்றியும் கண்டீர் வீரம் விளைந்த தமிழ் மண்ணிலே பல இடங்களும் சென்று பல் துறை சார்ந்த விடயங்களை பலரிடம் செவ்வி கண்டு அதனை மண்ணின் வேர்கள் எனும் நூல் வடிவம் அமைத்து



தன் நலன் , கஷ்டம் என்று பாராது பிறர் நலன்களில் அக்கறை கொண்டு அறிவுரை ஊட்டினீர்.

உரிய இடத்தில் உங்களுக்கு கிடைத்த கௌரவம், மரியாதை இவைகள் இவ்வுலகம் உள்ளவரை உங்கள் பெயரை உச்சரித்துக்கொண்டே இருக்கும் உங்கள் மறைவு மறைவல்ல - அது என் இதயத்திலும் உங்களை நேசித்தோர் இதயத்திலும் என்றும் விடியலாய்......நிலைத்து நிற்கும் தம்பி என்றழைக்க இனியாருண்டோ...?

என்றென்றும் பாசத்துடன்





கிளிநொச்சி புகைப்பட சங்கம் காலத்தால் மறக்கமுடியாத இரத்தினசிங்கம் ஐயா

யாழ் இடப்பெயர்வின் பின் வன்னி வந்த பல புகைப்பட கலைஞர்களுடன் பரிச்சயமானவர் அமைதியான சுபாவமும், தைரியம் ஊட்டும் வார்த்தையும் அவருக்குரியது. யுத்தகாலத்தில் அவரினால் பல புகைப்பட கலைஞர்கள் வாழ்ந்தகாலம் அது. தைரியமாக படச்சுருள்களை பல தடை தாண்டி கொழும்புவரை சென்று படமாக்கி சோர்வின்றி கொண்டுசேர்த்தவர் அப்போது இருந்த புகைப்பட சங்கத்தில் மனிதராகவும் நல்ல பிரதியாக்கல் (முகவராகவும் இப்புகைப்படத்துறைக்கு சேவையாற்றியவர். இவரின் எளிமையான வாழ்க்கை முறை அவரின் துவிச்சக்கர வண்டியால் அங்கும் அவரின் மணவாளரும் செல்லும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஒவ்வொரு புகைப்பட கலைஞர்களையும் விசாரிக்கும் பாங்கு அவருக்கே உரியது. இவரின் இழப்பு எம்மை அதிர்ச்சிக்குள்ளாகியுள்ளது. எமது துறைசார் கிளிநொச்சி புகைப்பட கலைஞர்கள் மற்றும் வன்னி புகைப்பட கலைஞர்கள் சார்பாகவும் அவர் குடும்பத்தாருக்கு எமது ஆழ்ந்த அவரின் அனுதாபத்தையும் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

> படப்பிழப்பாளர் சங்கம், கிளிநொச்சி மாவட்டம்.



^{அமரு} കുന്*തഉ*പം *ഇர்த்தினு சில்கம் அவர்களின் 31ம் நாள் நனைவுகளோகு....*

தெ<u>wத்து நண்</u>√னுக்கு இதw அஞ்சலி...!

பெரிதுவக்கும் மனத்தோன், நன்றி மறவாத குணத்தோன் ூருடம் பார்த்து வாழ்ந்தவர் இல்லை அன்றாடம் தான் உழைத்து அயலவரின் அன்பைப்பெற்று இருப்பதைக்கொண்டு சிறப்புற வாழ்ந்தவர் ஏழ்மைக்கும் இரங்கும் இரக்க குணத்தவர் துவிச்சக்கரவண்டியில் தினமும் பயணிப்பவர் ஊரில் எங்கே எதுவோ அங்கே முன்நிற்பவர் தான் வாழ்ந்த மண்ணையும் தியாக சீலர்களையும் போற்றித்துதித்தவர்.

உண்மைக்கு மாறாக பொய் வார்த்தை பேசாதவர் கையில் கழகாரம் அணிய விரும்பாதவர் காலணி கூட இது ஏன் நமக்கு என்று வெறுத்தவர் வெண்ணிற உடையை விரும்பி அணிந்தவர் அதிகம்பேச விரும்பாதவர் அளவுடன் பேசி மகிழ்பவர் சொல்லையும் செயலையும் திறனாய்க்கொண்டவர்

வீரமகனை விடியலுக்காய்த்தந்தவர் பேர் இருந்தும் புகழ் இருந்தும் பெருமிதம் காட்டாதவர் உழைத்து வாழ்வதே சிறப்பென்று இறுதிவரை உழைத்தே வாழ்ந்தவர் உண்ணும் உணவைக் கைகொடுத்த போதும் ஒடிவந்து வாலாட்டும் வளர்ப்புப் பிராணிக்கு உணவைத்தட்டிலே கொடுத்து விட்டுத்தான் உண்பவர்



கதிரை மேசையில் இருந்து எழுதிட மறுத்தவர் தன் கவிதைகளை எல்லாம் சார்ந்திருந்து எழுதிக் குவித்தவர்

நீதிக்கும் நியாயத்திற்கும் அதிபதியாய் திகழ்ந்தவர் பெரியவர்கள் வந்தாலும் சிறியவர்கள் வந்தாலும் பேரன்பைக் காட்டி வரவேற்றவர் கருவறை சுமந்தவளும் கண் விழித்திருந்தவளும் கைபிடித்து வாழ்பவளும் இறைவன் தந்த வரம் என்று இனிதாகப் பேசுபவர்

வலுவிழந்தமண்ணும் வாழ்விழந்த வெண்ணும் எனி எப்படி வாழ்வார்கள் என்று சிந்திப்பவர் என்னால் எது செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்து விடவேண்டும் என்று துடித்தவர் இவர் இப்புவி நடந்தபோதும் புற்களும் சாகாது இந்தப் புனிதன் புற்களுக்கும் புவி வாழ்ந்த மண்ணுக்கும் தீமை செய்தது கிடையாது

நாம் ஒன்றாகக் பணிபுறிந்த நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன் கட்டிவந்த கட்டுச்சோற்றில் இருவரும் கைவைத்ததை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் வேலை ஆட்களின் துக்கத்தில் துயரத்தில் பங்கு கொண்ட நாட்கள்

விடுமுறை எடுக்காது வேலை செய்த நாட்கள் தீபத்தின் ஒளி தீயின் கருக்கலா எம் நட்பின் வழி விதியின் சறுக்கலா இன்னும் எத்தனையோ எழுதிட முழயவில்லை என் நண்பனைக்காண எனி வழியும் இல்லை கண்ணீரைத் துளியாக்கி இக்கவிகையினை என் நினைவாக்கி இதயத்து நண்பனுக்கு இதய அஞ்சலி....

இம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

– நண்பன் செல்லத்துரை –



ஓ நீதியாய் நின்றவரே!,
நேர்மையாய் வாழ்ந்தவரே!
சாதித்த நாயகனே!
நினைக்கின்றோம் உம் சேவை
எம் நினைவுகள் எல்லைவரை,
கற்றவர்க்கே தலைமகனாய்!
ஊரில் நீ வாழ்ந்த உன்னதத்தை நாம் அறிவோம்
உழைப்புக்கு வழிகாட்டி உறுதிக்கு நெறியூட்டி
பின்பற்ற வைத்தவரே! முன்வந்தே கூறுகிறேன்,

நற்பெயரை வென்றவரே! நாயகனாய் வாழ்ந்தவரே!

முதல்வன் நீ எம்மவர்க்கு! ஊரின் தலை மகனாய் உத்தமராய் வழிகாட்டி அண்ணல் மகாத்மாவை அப்படியே நினைவூட்டி, ஊருக்கு உயர்வளித்த உத்தமர்கள் வரிசையிலே உயர் இடத்தில் இருந்தவரே!

ஊரின் முதல்வனாய் எம் உள்ளத்திலும் முதல்வனாய் நல் உள்ளத்திலும் முதல்வனாய் நற் பண்பு தந்தவரே நன் நெறியில் வாழ்ந்தவரே! ஊரின் நிலையறிந்து உண்மையான சேவை செய்து நற்பெயரை வென்றவரே! நாயகனாய் வாழ்ந்தவரே!

நன்றியோடு வேண்டுகின்றேன் நான் நம்பும் இறைவனிடம் உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய் வரம் தரவே!. நன்றி

R.வெற்றிமயில்நாதன் இல OI உருத்திரபுரம்



சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே – எல்லை மருவா நெறியளிக்கும் வாதவு ரொங்கோன் திருவாசகம் என்னும் தேன்



நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க ! இமைப்பொழுது மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க ! ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க ! ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க ! வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க! பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க! புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க! கரங்குவிவா ருண்மகிமும் கோன்கழல்கள் வெல்க! சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க ! ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி சிவனவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால் அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச் சிந்தை மகிழச் சிவபுராணம் தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான் கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விழங்கொளியாய் எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர் பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன் புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி கல்லாய் மனிகராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் வல்லசுர ராகி முனிவராய்க் சேவராய் செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம் பெருமான் மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன் உய்யவென உள்ளத்துள் ஒங்காரமாய் நின்ற மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேகங்கள் ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்கருளி மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே அஞ்ரானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே ஆக்கம எவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும் ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய் போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின் நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே மாற்றம் மனங்கமிய நின்ற மறையோனே கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல



சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேக்க மறைந்திருந்தா யெம் பெருமான் வல்வினையேன் சுன்னை மறைந்திட மூடிய மாய இருளை அறம்பாவமென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப் புறந்தோல் போர்த் தொங்கும் புழுவழுக்கு மூடி மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிலை மலங்கப் பலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும் நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே பாசமாம் பற்று வக்குப் பாரிக்கும் ஆரியனே நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே ஆரா வமுகே அளவிலாப் பெம்மானே ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம் சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே





ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே கூர்த்தமெஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொழியே ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய் நின்ற தோற்றச் சுட்ரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம் தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள் ஊற்றான வுண்ணா நமுதே உடையானே வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார் மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாகனே தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று சொல்லற் கரியானைச் செல்லித் திருவடிக்கீழ்ச் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்





சகலகலா வல்லிமானல

திருச்சிற்றம்பலம்

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந் தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத் தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோசக மேழுமளித் துண்டாலுறங்க வொழித்தான் பித்தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம் கண்டான் சுவை கொள் கரும்பேசகல கலா வல்லியே

நாடும் பொருட் சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும் பாடும் பணியில் பணித்தருள் வாய் பங்க யாசனத்திற் கூடும் பசும் பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம் பாற் காடும் சுமக்குங் கரும்பே சகல கலா வல்லியே

அளிக்கும் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட் கடலிற் குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித் தெளிக்கும் பறுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலா வல்லியே

தாக்கும் பனுவற் றுறை தோய்த்த கல்வியுஞ் சொற் சுவை தோய் வாக்கும் பெருகப்பணித் தருள் வாய் வட நூற் கடலும் தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந் நாவினின்று காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலா வல்லியே



பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற் பாதபங் கேரு கமென் நெஞ்சத் தடத்தல ராத தென் கோநெடுந் தாட் கமலத் தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன் செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக் கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலா வல்லியே

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும் யான் எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும் விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங்காலுமன்பர் கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலா வல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற் கூட்டும் படிநின் கடைக்கனல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர் தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா லழுதந் தெளிக்கும் வண்ணங் காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே சகல கலா வல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கல்வி சொல்லவல்ல நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள் வாய் நளினாசனஞ் சேர் செல்விக்கரி தென் றொரு கால முஞ்சிதை யாமை நல்குங் கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேரே சகல கலா வல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிரா மெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார் நிலத் தோய் புழைக்கை நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாண நடை கற்கும் பதாம்புயத் தாளே சகல கலா வல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரு மென் பண்கண் டுளவிற் பணியச் செய் வாய்படைப் போன் முதலாம் விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன் போற் கண்கண்ட தெய்வமுளதோ சகல கலா வல்லியே கிருச்சிற்றம்பலம்



விநாயகர் துதி

கௌரிக் காப்பு

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு என்னின் றருள் செய் எலிவாகனப் பிள்ளாய் சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும் எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா காயாரே காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன் எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய் பண்ணும் வினை யாவும் பனி போலப் போக்கிடுவாய் உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய் காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன் காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்கு தந்திடுவாய் கூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே கொடிய மகிஷாசூரனைக் கூறு போட்டவளே அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீ இருந்தாய் பரணை நினைத்தல்லோ பதி விரதம் நீ இருந்தாய் அரணை நினைத்தல்லோ அன்று நீ நோன்பிருந்தாய் சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய் ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய் விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும் அம்மா உமையணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே வகையாற்றுப் படமைிதை வழிவுமியாய்க் காட்டிடுவீர்

நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய் காப்பைப் புனைந்து விடு காலபயம் ஓட்டிவிடு நூலைப் புனைந்து விடு நுண்ணறிவை ஊட்டி விடு வல்லமையைத் தந்து விடு வையகத்தில் வாழ விடு காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே காப்பை புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா புமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா கல்வி சிறப்பதற்கும் கலைமகளே வாருமம்மா செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத்திரவியங்கள் நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்மைக் காருமம்மா காளிமகா தேவியளே காசினிக்கு வித்தவளே விக்கை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதில் மாற்றிவிட்டால் ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்து புகழ் தேவியரே காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும் ஞானம் பெருகிவிடும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும் தொடர்ந்து அணிவோருக்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்

இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும் நம்பி அணிவோருக்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும் நாள்கள் கோள்கள் எல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும் சந்தனச் சார்ந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று ஏப்பம் மிக விட்டு என்றுமே இருந்தறியேன் நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்பு கட்டதனில் பூவும் நீருமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன் காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன் ஞானச் செழுஞ் சுடரே காளியுனைக் காணுகின்றேன் காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன் ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலை போல் கனன்றிடுவேன் தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்க சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள் முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு எச்சகத்திலுள் ளோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர் சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள் கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல் முறையாய் அணிந்து வர முன்வினைகள் நீங்கிவர ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர கேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்த சஷ்டி கவசம்

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த குமரனடி நெஞ்சே குறி நூல்

நிலைமாண்டிய ஆசிரியப்பா சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார் சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன் பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார் തെകധിல்வே லால்எனைக் காக்க என்று வந்து வரவர வேலா யுதனார வருக வருக வருக மயிலோன் வருக இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற மந்திர வடிவேல் வருக வருக வாசவன் மருகா வருக வருக நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக சரவண பவனார் சடுதியில் வருக ரவண பவச ரரரர ரரர ரிஹண பவச நிநிநிரி நிநிநி நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென வசர ஹணப வருக வருக

அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக





பன்னிரெண்டு ஆயதம் பாசங் குசமும் பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு டிலங்க മിത്വന്റ് ഒതെങ്ക് ക്വർക വേരോന്ത് ഖന്ദ്രക ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும் உய்யொளி சௌவம் உயிரையங் கிலியம் கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொலி யையும் நிலைபெறறென்முன் நித்தமும் ஒளிரும் சண்முகன் நீயும் தனிஒளி ஒவ்வும் குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும் நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும் பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும் நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும் ஈர்ராறு செவியில் இலகு குண்டலமும் ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மாஉபில் பல் பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும் முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும் செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும் துவண்ட மருங்கில் சுடர் ஒளிப் பட்டும் நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும் இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும் திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க செக்கண் செக்கண் செக்கண் செக்ண மொக்கமாக மொக்கமாக மொக்கமாக மொக்கை 🙃 நகநக நகநக நகநக நகென

டிகுகுண் டிகுடிகு டிகுகுண் டிகுண்

aaaa aaaa aaaa aaa



பழமுதிர்ச்சோலை



එඑඑඑ එඑඑඑ එඑඑඑ එඑඑ BBBB BBBB BBBB BBBB BBBB டிகுடிகு டிகுடிகு டாங்கு டிங்க விந்து விந்து மயிலோன் விந்து முந்து முந்து முருகவேன் முந்து என்றளை ஆளும் ஏரகச் செல்வ மைந்தன் வேண்டும் வர மகிழ்ந்து உதவும் லாலா லாலா லாலா வேசுமும் லீலா லீலா லீலாவிநோத னென் உன் திருவடியை உறுதி என்று எண்ணும் எண்றெலை வைத்துன் இணையடிகாக்க என் உயிவக்கு உயிராம் இறைவன் காக்க பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க கதிர் வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க என் இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க சேர் இள முலைமார் திருவேல் காக்க வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க பிடரிகளிரெண்டும் பெருவேல் காக்க அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க



திருத்தணி



பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க வെന്നിவേல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க ஆண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க பணத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க பின்கை இரண்டும் பின்னவள் ளிருக்க நாவில் சாஸ்வதி நற்துணை ஆக நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்கா

எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம் கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க காக்க காக்க கனகவேல் காக்க நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடியட





பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல வல்லபூதம் வாலாஷ் டிகப்பேய்கள் அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும் பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியம் கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும் பெண்களைத் தொடரும் பிரம ஷதரும் அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும் எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும் கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும் விட்டாங்காரரும் மிகுபல பேய்களும் தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும் என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும் புனை மயிரும் பிள்ளைகள் ளென்பும் நாகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்பையும் பாவைக ளுடனே பலகல் சத்துடன் மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும் ஓட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் பாவையும்

காசும் பணமும் காவுடன் சோறும் ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும் அடியலைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக் காலதூ தாணெனைக் கண்டாறகலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஓடப்





திருச்செந்தூர்

படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால் கண்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு கட்டியுருட்டு கால்கை முறியக் கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட செக்கு செக்கு செதில் செதலாக சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி தணலெரி தணல்ஏரி தணலது வாக விடு விடு வேலை வெருண்டு அதுஓடப் புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும் எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத் தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான் கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம் எறிய விஷயங்கள் எளிதுடனிறங்க ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும் வாதம் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்



திருப்பரங்குன்றம்

கூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரதி பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும் எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால் நில்லாது ஓட நீ எனக் கருள்வாய் ஈரேமு உலகமும் எனக்க உறவாக ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனுக்கா

மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாக உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம் **சாவண பவனே சையொளி பவனே കിറിப്പു പഖരേണ ക്രീക്കുറ്റാണി പഖരേ**ണ பரிபுர பவனே பவயொழி பவனே அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக் காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய் கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே காத்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா செந்தின் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தூசே காரர் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய் என்னா விருக்க யானுனைப் பாட எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப் பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் குடியை நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப் பாக வினைகள் பற்றது நீங்கி உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக அன்புட னிரட்ஷி அன்னமும் சொன்னமும் மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார் சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்

வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம் வாழ்க வாழ்கவென வறுமைகள் நீங்க எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள் எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும் பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன் பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்து தருளித் தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள் செய் கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக் காலையில் மாலையில் கருத்துட ன்நாளும் ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி நேச முடனொரு நினைவது வாகிக் கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச் சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள் ஒருநாள் முப்பத் தாறருக்கொண்டு ஓதியே செவித்து உகந்துநீ றணிண அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த் திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் தருளுவரை மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர் நாவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும் நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர் எந்த நாளுமீ ரெட்ட்டாய் வாழ்வர்



-6

கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை வழியாயக் காண மெய்யாய் விளங்கும் விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள் பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும் நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும் சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் – சுமிகளில் வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக சூரபத் மாவை துணித்தகை யதனால் இருபத்தேழிவர்க் குவந்தமு தளித்த குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்

சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம் மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி வட்சி புனையும் வேளே போற்றி உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் ரரசே மயில்நடமிடுவோய் மலரடி சரணம் சரணஞ் சரணஞ் சன்முகா சரணம் சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

> முற்றிற்று திருச்சிற்றம்பலம்



லிங்காஷ்டகம்

- O1 பிரம்ம முராரியர் போற்றிடும் லிங்கம் சிறிதும் கலங்கம் இல்லா சிவலிங்கம் பிறவின் துயரை போக்கிடும் லிங்கம் நானும் வணங்கும் சதா சிவலிங்கம்
- 02 தேவரும் முனிவரும் போற்றிடும் லிங்கம் காமனை எரித்த கருணா லிங்கம் இராவணன் உள்ளம் விளங்கிடும் லிங்கம் நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்
- 03 வாசமனைத்தையும் பூசிடும் லிங்கம் வளர் அளிவாகிய காரண லிங்கம் சித்த சுராசுரர் போற்றிடும் லிங்கம் நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்
- ் பொன்மணி கூடி சுடர்ந்திடும் லிங்கம் தன்னிடை நாகம் அணிந்திடும் லிங்கம் தட்ஷனின் யாகம் வீழ்த்திய லிங்கம் நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்
- 05 குங்கும் சந்தணம் பூசிய லிங்கம் பங்கஜ மாலையை கூடிய லிங்கம் தொங்கிய வினைகளை போக்கிடும் லிங்கம்
- O6 தேவர் கணங்களின் அர்ச்சதை லிங்கம் தேடிடும் பக்தியில் ஊறிடும் லிங்கம் சூரியன் போல சுடர்விடும் லிங்கம் நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்



- O7 எட்டு களத்தில் எழுந்திடும் லிங்கம் எல்லாமாகிய காரண லிங்கம் எட்டு தரித்திரம் நீக்கிடும் லிங்கம் நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்
- O8 தேவரின் உருவின் பூஜைக்கு லிங்கம் தேவ வனா மலரை ஏற்றிடும் லிங்கம் பரம நாதனாய் பரவிடும் லிங்கம் நானும் வணங்கும் சதாசிவலிங்கம்





சிந்தனைத் துளிகள்

- * மனம் நம்புவதை மனிதன் நிச்சயம் அடைவான் **ஹில்**)
- ★ சோர்ந்து கிடந்தால் மனம் இருண்டுவிடும் **(பெய்லி)**
- ★ திறந்த மனதின் அடையாளம் திறந்த காதுகள் (டேவிட்)
- ★ மலை அசைந்தாலும் மனம் அசையக்கூடாது (ஜோவன்னா)
- ★ மனம் ஒரு பராகுட் போல விரித்தால்தான் பயன்படும்.(**தாமஸ் டேவா**ர்)
- 🖈 ஒரு துளி பேனா மை லட்சம் மனிதர்களை சிந்திக்க வைக்கும்





திருப்பொற்சுண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக் முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின் சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும் நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின் சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியுங் கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின் அத்தன் ஜயாறன்அம் மானைப்பாடி ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராந்குப் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும் மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர் வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள் கூவுமின் தொண்டர் புறநிலாமே குனிமின் தொழுமின்னெங் கோனெங்கூத்தன் தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச் செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித் தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும் எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின் அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்



ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை எந்தரன் ஆளுமை யாள்கொழுநற் கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. 3 காசணி மின்கள் உலகையெல்லாங் காம்பணி மின்கள் கறையுரலை நேசமுடைய அடியவர்கள் நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித் தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித் திருவேகம் பன்செம்பெற் கோயில் பாடிப் பாசவினையைப் பறித்துநின்று பாடி பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே 4

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும் அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர் நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம் நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம் செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பதற்கு ஆடர்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

5

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர் உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார் காண உலகங்கள் போதாதென்றே நல்ல அடியோமை ஆண்டுகொண்டு நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி



குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத் தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப நாமும் அவர் தம் ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப் பாடகம் மெல்லடி யார்க்குமங்கை பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

7

வாள்தடங் கண்மட மங்கைநல்லீர் வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத் தோள்திரு முண்டம் துதைந்திலங்கச் சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி ஆடப்பொற்சுண்ணம் இடித்தநாமே.

8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி மெய்யெனும் மஞ்சள் நியையஅட்டி மேதகு தென்னம் பெருந்துறையான் செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச் செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி ஜயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

9



முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச் சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச் செங்கயற் கண்பனி அடஆடப் பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப் பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட அத்தன் கருணையொடாட ஆட ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப் பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும் பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித் தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடி சிங்கங் களிபப்த் திகைத்துத்தேறி ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு ஆடற்பொனற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

11

மையமா கண்டனை வானநாடா்

மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஜயனை ஜயா்பி ரானைநம்மை

அகப்படுத் தாட்கொண்டருமைகாட்டுப்
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
போய்யா்தம் பொய்யனை மெய்யா் மெய்யைப்
போதாிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீா்



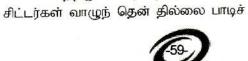
மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண் வெண்நகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர் என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன் எம்பெருமான்இம் வான்மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன் தமையனஎம் ஜயன் காள்கள் பாடிப் பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர பொர்நிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே 13 சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பக் தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச் செங்கனி வாயித முந்துடிப்ப சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக் கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங் கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 14

ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை நாடற் கரிய நல்த்தைநந்தாத் தேனைப் பழச்சுவை ஆயினாசை சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப் பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர் பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

15



ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு	
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்	
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்	
செம்மல்ர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வ ச்	
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்	
சிவபெரு மான்புரஞ் செ ற்றகொ ற்றச்	
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்	
செம்பொன்செய் கண்ணம் இடித்துநாமே.	16
கேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்	
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்	
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி	
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்	
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி	
உம்பரும் இன்பரும் உய்யஅன்று	
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்	
பொற்றிருச் சு ண்ணம் இ டித்துநாமே.	17
அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி	
அருக்கண் எயிறு பறித்தல்பாடிக்	
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்	
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி	
இபைந்தன முப்புரம்எய்தல் பாடி	
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட	
நயந்தனைக் பாடிநின் றாடியாடி	
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே	18
வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி	
மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்	



சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக் கட்டிய மாசுணக் கச்சை பாடிக் கங்கணம் பாடிக் கவித்த கைம்மேல் இட்டு நின் நாடும் அரவம் பாடி ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச் சோதியு மாய் இருள் ஆயினார்க்குத் துன்பமுமாய் இன்பம் ஆயினார்க்குப் பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப் பந்தமுமாய் வீடும் ஆயினாருக் ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்(கு) ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே

20





வெற்றிக்கும் , தோல்விக்கும் சிறு வித்தியாசம் தான். கடமையை செய்தால் வெற்றி . கடமைக்குச் செய்தால் தோல்வி.



மண்ணன் வேற்களால் மறணிக்கப்பட்டவற்கள்...



மரணத்தைச் சுமந்தவர்கள் சொர்க்கத்தில் நாம்குந்தும் - நீங்கள் எல்லோரும் நன்றாக வாழ்வீர்கள் என்று எண்ணியிருந்தோம் நீங்கள் எங்களைத் உதமுவந்தடைவீர்கள் -என்று எண்ணியிருக்கவில்லை.....



போர் இரத்தினசிங்கம் விக்&னஸ்வரன்



அமரர் இரத்தினசிங்கம் சிவச்சந்திரன்

தன்னலம் கருதா தகைமையாளன்

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த பசுமை நிறை ஜெயந்திநகர் கிராமத்தில் சான்றோனாக விளங்கிய அமரர் கந்தையா இரத்தினசிங்கம் அவர்கள் மகாதேவா சுவாமிகள் சைவச் சிறுவர் இல்லத்திற்கு அருகாமையில் வாழ்ந்து வந்தவர். இவர் நீண்ட காலமாக மகாதேவா சுவாமிகள் சைவச் சிறுவர் இல்ல நிர்வாக உறுப்பினராக இருந்து சிறுவர் இல்ல குழந்தைகளுக்கும் மக்களுக்கும் ஆதரவுக் கரம் நீட்டி அவர்கள் நற்பண்புகள் கொண்டவராக வளரவும் வாழவும் வித்திட்டு வழிகாட்டியவர்.

"ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம்" என்பதற்கிணங்க சின்னஞ்சிறார்களை அன்புடன் நேசித்து அரவணைத்து அறத்தின்பால் சிந்திக்க வைத்து அதன்வழி தானும் பயணித்து தன்னலம் கருதாது இவர் ஆற்றிய பணிகள் எண்ணிலடங்காதவை.

சிந்தனை, சொல், செயல் மூன்றினாலும் அப்பழுக்கற்ற சிறந்த செயற்றிறன் வாய்ந்தவராகவும் இறைநம்பிக்கை, காருண்ய உள்ளம் கொண்ட இவர் வாழ்வு இறைவன் திருவடிகளை அடைந்து இவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறையருளை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

திரு.பொன்.நித்தியானந்தன் தலைவர் மகாதேவா சுவாமிகள் சைவச் சிறுவர் இல்லம் கிளிநொச்சி.

நூல்களும் ஆசிரியர்களும்

அகத்தியம்

அபிராமி அந்தாதி

திருப்புகழ்

சிலப்பதிகாரம்

சீறாப்புராணம்

தக்கயாகப்பாணி

திருமுருகாற்றுப்படை

குறிஞ்சிப்பாட்டு

இறையனார் காவியம்

நளவெ**ண்**பா

அத்திசுழ

திருக்குறள்

இராமாயணம்

பெரியபுராணம் கர்கபாரணம்

கிருவிளையாடற் புராணம்

செகராஜசேகரம்

தொல்காப்பியம்

அந்த்த சாஸ்திரம்

சரசோதிமாமல

மகாவம்சம்

யேசு காவியம்

சீவகசிந்தாமணி

ഥത്തിട്ടീഥകത്തരാ

ஆசிய ஜோதி கிருவாசகம்

கலிங்கத்துப்பரணி

கூநடதம்

சிவஞானபோதம்

சாகுந்தலம்

மனோன்மணியம்

பகவத்கீணத

மகாபாரதம்

– அகத்தியர்

அபிராமிப்பட்டர்

– அருணகிரிநாதர்

இளங்கோவழகள்

– உமறுப்புலவர்

– ஒட்டக்கூத்தர்

அப்துல் மஜீதுப்புலவர்

– கபிலர்

- இணையணார்

புகழேந்திப் புலவர்.

– ඉണമ്മഖധന്

– திருவள்ளுவர்

– வான்மீகி

– சேக்கிழார்

கச்சியப்ப சிவாச்சாநியார்

– பரஞ்சோதி முனிவர்

–அரசகேசரி

–தொல்காப்பியர்

– கௌழல்யர்

– போசராச பண்டிதர்

– மகாநாம தேரோ

– கண்ணதாசன்

– திருத்தக்கதேவர்

– சீத்தலைச்சாத்தனார்

– எட்வின் ஆணெல்ட்

– திருவாதவூர்

– சயங்கொண்டார்

– அதிவீரராம பாண்டியர்

– மெய்கண்டதேவர்

– காளிதாசர்

– மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை

– வேதவியாசர்

– வேதவியாசகர்



01. எண்கள்

O5. முதன்மை எண்கள் :- இரண்டு காரணிகளை மட்டும் கொண்ட எண்கள் முதன்மை எண்கள் எனப்படும்.

O5. சேர்த்தி எண்கள் :- இரண்டுக்கு மேற்பட்ட காரணிகளைக் கொண்ட எண்கள் சேர்த்தி எண்கள் எனப்படும்.

02. காரணிகள்

		காரணி	விரிவு
01.	a ² +b ²	காரணி இல்லை	=
02.	a ² - b ²	(a-b)(a+b)	-
03.	(a+b) ²	(a+b) (a+b)	a ² +2ab+b ²
04.	(a-b) ²	(a-b) (a-b)	a ² -2ab+b ²
05.	(a+b) ³	(a+b) (a+b) (a+b)	a ³ +3a ² b+3ab ² +b ³



06.	(a-b) ³	(a-b) (a-b) (a-b)	$a^3-3a^2b+3ab^2-b^3$
07.	a ³ +b ³	$(a+b)(a^2-ab+b^2)$	=
08.	$(a^3-b)^3$	$(a-b)(a^2-ab+b^2)$	-

$$x = \frac{-b^{+} \sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a} =$$
காரணித் தீர்வு காணும் சமன்பாடு

03. சுட்டிகள்

01.
$$n' = n$$

02.
$$n^{\circ} = 1$$

03.
$$a^n x a^m = a^{n+m}$$

04.
$$a^{n} \div a^{m} = a^{n-m}$$

05.
$$\log_a^{(m_X n)} = \log_a^{m} + \log_a^{n}$$

06.
$$\log_a^{(m/n)} = \log_a^m - \log_a^n$$

கூட்டல் விருத்தி

O1. கூட்டுத்தொகை காணல் :-
$$Sn = n_2(a+l)$$

$$Sn = 2a + (n-1)d$$

உறுப்புகள் காணுதல்
$$-T_n = a + (n-1) d$$

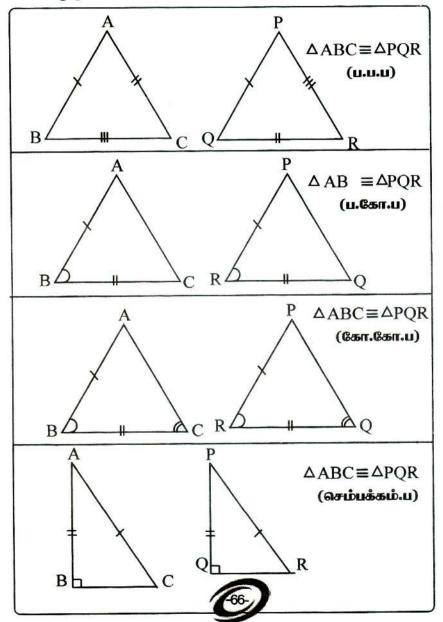
பெருக்கல் விருத்தி

04.

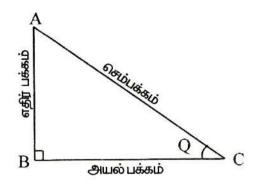
\bigcap	படம்	பரப்பளவு	கனவளவு
O1.	சதுரும் a ← a →	$axa = a^2$	தள உரு
(D2. Беаіалью	axb=ab	தள உரு
03.	வடம்	πr^2	தள உரு
04.	Святель	$4\pi r^2$	$\frac{4}{3}\pi r^3$

05.	BESTIGUILE h	2 (ab+ah+bh)	abh
06.	<u></u>	2 πr ² +2 πrh 2 πr (r+h)	πr²h
07.	SOLDUSID h	πr²+2 πr <i>l</i> πr (r+ <i>l</i>)	1 πr ² h
08.	a h	ah+3a <i>l</i> a (h+3 <i>l</i>)	$\frac{1 \times a \times h \times l}{2}$ $\frac{ahl}{2}$
09.	(µа́Свянообі	1xrxh	தள உரு

05.ஒருங்கிசைவு



06. திரிகோண கணிதம்



O1.
$$Sin\theta = \frac{\text{orbituistsub}}{\text{Ostibuistsub}} = \frac{AB}{AC}$$

02.
$$\cos\theta = \frac{\text{Фиштийный}}{\text{Онгийный}} = \frac{BC}{AC}$$

03.
$$tan\theta = \frac{\text{எதிர்பக்கம்}}{\text{செம்பக்கம்}} = \frac{AB}{BC} = \frac{Sin\theta}{\cos\theta}$$

θ	0°	30°	45°	60°	90°
Sin⊕	0	1/2	1/2	J3/2	1
cosθ	1	J3/2	1/2	1/2	0
tanθ	0	1/3	1	\ 3	α



அடிப்படைப் **பௌதீகக் கணி**யங்கள்

கணியம்	அலகு	குறியீரு
1. நீளம்	மீற்றர்	m
2. தിത്തിഖു	கிலோக்கிராம்	kg
3. நேரம்	. செக்கன்	S
4. மின்னோட்டம்	அம்பியர்	A
5. බெப்பவியக்கவியல் බெப்பநிळல	6ෙසන්බා්ත්	K
6. ப தார்த்தத்தின் அளவு	ආබ්	mol
7. ඉளிர் செறிவு	கண்டெலா	Cd

நிரப்பு கணியங்கள்

கணியம்	அவகு	குறியீரு	
1. தளக்கோணம்	ஆரையன்	rad	
2. திண்மக் கோணம்	திண்மவாரயன்	Sr	

ഖழിக்கത്തിധங്கள்

கணியம்	அலகு	குறியீரு
1. ගීයුறன්	வேறட்ஸ்	Hz
2. ඛාකச	நியூட்டன்	N
3. அமுக்கம்	பஸ்கால்	Pa
4. சக்தி	யூல்	J
5. ରାଷ୍ଟ୍ରା	வாற்று	W
6. மின்கணியம்	கூலோம்	С



7. ഥിത്തിധർക തിതഴ	வோல்ற்று	V
8. மിன்தடை	ஒம்	Ω
9. கொள்ளவம்	(f) பரட்	F
10. காந்தப்பாயம்	வெபர்	Wb
11. காந்தப்பாயவடர்த்தி	ரெஸ்லா	T

பௌதீக மாறிலிகள்

<i></i> Оишіј	<i>ලුතු</i> <i>ගී</i> ල	<i>പെறுமதி</i>
1. வெற்றிடத்தில் ஒளியின் கதி	С	2.998x108 ms ⁻¹
2. பிளாங்கின் மாறிலி	h	6.629 x10 ⁻³⁴ Js
3. இலத்திரனின் ஏற்றம்	e	1.60 2x10 ⁻¹⁹ C
4. இலத்திரனின் திணிவு	me	9.11x10 ⁻³¹ kg
5. புரோத்தனின் திணிவு	m	1.673x10 ⁻²⁷ kg
6. நியூத்திரனின் திணிவு	mn	1.675x10 ⁻²⁷ kg
7. அതുத்தி ത്തിരു அலகு	u	1.661x10 ⁻²⁷ kg
8. බොற්றிட அணமதித்திறன்	εο	8.854x10 ⁻¹² F ^{m-1}
9. அவகாதரோ மாறிலி	NA	6.022x10 ²³ mol ⁻¹
10. அகில வாயு மாறிலி	R	8.314 JK ⁻¹ mol ⁻¹
11. போல்ற்ஸ்மன் மாறிலி	k	1.381x10 ⁻²³ JK ⁻¹
12. தெபனின் மாறிலி	σ	5.67x10 ⁻⁸ Wm ⁻² K ⁻⁴
13. அகில ஈர்ப்பு மாறிலி	G	6.672x10 ⁻¹¹ Nms ⁻¹ kg ⁻²

பதினாறு பேறுகள்

- 1) புகழ் 2) கல்வி
- 5) நன்மக்கள்6) பொன்
- 9) நுகர்ச்சி 10) அறிவு
- 13) இளமை

- ഖலിയെ
- 7) நெல்
- 11) அழகு
- 14) துணிவு15) நோயின்மை

- 4) வெற்றி
- 6) புர்ல் நல்லூர்
- 12) பெருமை
- 16) வாழ்நாள்

வாகியல் சார் சில தகவல்கள்

<i>அ</i> லக	<i>ങൂറിധത്</i>	ध्रवी	சந்திரன்
kg	1.99x10 ³⁰	5.98x10 ²⁴	7.36x10 ²²
m	6.96x10 ⁸	6.37x10 ⁶	1.74x10 ⁶
kgm ⁻³	1410	5520	3340
ms ⁻²	274	9.81	1.67
kms-1	618	11.2	2.38
	kg m kgm ⁻³ ms ⁻²	kg 1.99x10 ³⁰ m 6.96x10 ⁸ kgm ⁻³ 1410 ms ⁻² 274	kg 1.99x10 ³⁰ 5.98x10 ²⁴ m 6.96x10 ⁸ 6.37x10 ⁶ kgm ⁻³ 1410 5520 ms ⁻² 274 9.81

கோள்களின் சில இயல்புகள்

கோள்	கூரியனில் இருந்தான தூரம் (106 km)	சுற்றல் காலம் (வருடம்)	சு ழற்சிக் காலம் (நாள்கள்)	கற்றல் கதி (km/s)	திணി வு (புவி=1)	தப்பல் வேகம் (km/s)
1. цதன்	57.9	0.241	58.7	47.9	0.0558	4.3
2. வெள்ளி	108	0.615	-243	35	0.815	10.3
3. പു ഖി	150	1 .	0.997	29.8	1.000	11.2
4. செவ்வாய்	228	1.88	1.03	24.1	0.107	5.
5 . வியாழன்	778	11.9	0.409	13.1	318	59.5
6. ക്തി	1430	29.5	0.426	9.64	95.1	35.6
7. ധ്യദ്യത്ത	2870	84	0.451	6.81	14.5	21.2
8. நெப்ரியூன்	4500	165	0.658	5.43	17.2	23.6
9. புளூட்டோ	5900	248	6.39	4.74	0.002	1.1

நேர அலகு மாற்றம்

	வருடம்	<i>ты</i> ты т	ıoaxx ।	நிமிடம்	Ovásaot
1 வருடம்	1	365.25	8.766x103	5.259x10 ⁵	3.156x10 ⁷
1 நாள்	2.738x10 ⁻³	1	24	1440	8.640x10 ⁴
1 ഥത്തി	1.141x10 ⁻⁴	4.167x10 ⁻²	1	60	3600
1 நிமிடம்	1.901x10 ⁻⁶ -	6.944x10 ⁻⁴	1.667x10 ⁻²	1	60
1 செக்கன்	3.169x10 ⁻⁸	1.157x10 ⁻⁵	2.778x10 ⁻⁴	1.667x10 ⁻²	1



பொது அறிவுத் தகவல்கள்

கணனியைக் கண்டு பிடிக்கவர் -

நள்ளிரவில் சூரியன் உதிக்கும் நாடு

தொலைபேசியைக் கண்டு பிடித்தவர்-

உலகிலே மிக நீளமான குகை -

● உலகிலே மிக ஆழமான ஏரி

● உலகிலே மிக அகலமான நதி

நாக்கில்லாத உயிரினம்

சிரிக்கத் தெரிந்த விலங்கு

● மிகச்சிறிய முட்டையிடும் பறவை எது-

ைமிகச்சிறிய இதயம் கொண்ட விலங்கு-

நான்கு கண்களுடைய விலங்கு

சாள்ஸ் பபேக்

நோர்வே

கிரகம்பெல்

மாமத்குகை

பைக்கால் ஏரி

அமேசன்

முதலை

மனிதன்

தேன்சிட்டு

சிங்கம்

முதலை

ที่ส์ล้ล ริญ ญโลต์.

- நியாயத்தை கடைப்பிடிப்பவன் பொறாமையின் மத்தியிலும் முன்னேறுவான்.
- பலமுள்ளவனாக இருக்க விரும்பினால் உன்னுடைய பலவீனங்களைத் தெரிந்து கொள்.
- நாக்கு கத்தியைக் காட்டிலும் ஆழமாகப் பாயும்.
- தொழில் எத்தனை கீழ்த்தரமாயினும் அவமானமில்லை.
- பிறரிடத்தில் இருந்து நீ என்ன எதிர்பார்க்கிறாயோ அதையே நீ பிறருக்கு கொடு.
- அர்த்தமில்லாமலும் பின் விளைவு அறியாமலும் பேசிக்கொண்டே இருப்பதை விடுங்கள்.
- மிக விரைவாக நண்பர்களைப் பெற்றுக் கொண்டே போகிறவன் அதி விரைவாக நண்பர்களை இழந்து கொண்டே வருவான்.
- நாம் எங்கே அதிகம் நம்பிக்கை வைக்கிறோமோ அங்கே நமக்காக பல ஏமாற்றங்களும் காத்திருக்கும்.



நன்றி நவிலல்

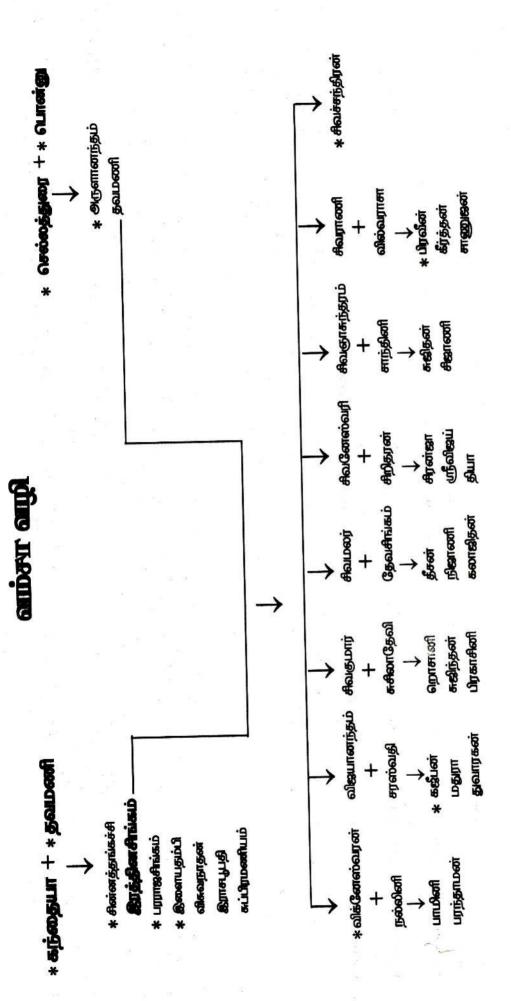
"எந்நன்றி கொ**ன்றார்க்கு**ம் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செ**ய்நன்**றி கொன்ற மகற்கு"

எங்கள் குடும்ப**த்தின் ஒளிவி**ளக்காகிய

அமரர் கந்தையா இரத்தினசிங்கம் அவர்களின் மரணச்செய்தி கேட்டு ஒடிவந்து எங்கள் துயரத்தை தங்கள் துயராக எண்ணி எம்மோடு துயரில் பகிர்ந்து கொண்ட உறவினர்கள், நண்பர்கள் அயலவர்கள் ஆகியோருக்கும் இறுதிக்கிரியைகளில் பங்குகொண்டவர்கள் , கண்ணீர் அஞ்சலிகள், பதாதைகள், மலர்வளையங்கள் மற்றும் உல்சார் உதவிகளையும் எமக்களித்த அன்புள்ளங்களுக்கும் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் தொலைபேசியில் துயர்பகிர்ந்த உறவுகளுக்கும் இம் மலரினை அச்சிட்டுத்தந்த அச்சகத்தின ருக்கும் மனமார்க்கு நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இங்ஙன**ம்** குரும்பத்தினர்







வடிக்கின்ற வரிகளுக்<mark>கு கண்கள்</mark> இல்லை இருந்தாயின் கிறுக்குகின்ற கடதாசி கண்ணீரில் ஊறிவிடும் நொடிக்கின்ற பொழுதெல்<mark>லாம் கவி என்பீர்</mark>

நான்கு வரி கவியினில் நானூறு கதை சொல்வீரே தேடி தேடி வருவோர்க்கெல்லாம் கோடி வார்த்தை சொல்வீரே உமைத் தேடி <mark>ஊரே</mark> வந்துள்ளது இன்னும் நீங்கள் உறக்கமேன் கோடி ஆசை வைத்திருந்தேன் கோலமாய் அழிந்ததென்ன உமைத்தேடி நான் வருவேன் அந்த நூற்காலியில் மறுபடியும் பார்ப்பேனா நான் கிறுக்கும் கவி கூட தாம் போட்ட உரம் ஆகும் நித்திலத்தில் உம் புகழை நிலை நாட்டி விட்டு சொர்க்கத்தில் கவி பாட போனீரோ कर्माकाणणीहरू मकाण क्रांकेंक

விட்டு தாம் எங்கு சென்நீரோ...

மண்ணின் வேர்களை மண்ணுக்கு தந்துவிட்டு கண்ணின் இமைகளாய் காத்து விட்டு கடவுளின் கவி அரங்கில் இடம் தேட போனீரோ

வேழன் பதிப்பகம், கிளிநொச்சி :021 228 5579

